

§ 292.

Retten kan efter sit Skøn enten tillade den Part, hvem Bevisbyrden paahviler, at bekræfte fremsatte faktiske Anbringender med Ed eller paalægge Modparten edeligt at benægte imod ham anførte Kendsgerninger.

Eden kan kun angaa Kendsgerninger, om hvilke Parten har personlig Kundskab.

Parts Ed kan ikke aflægges af Personer, der ifølge § 177 eller § 178 Nr. 1—3 ikke vilde kunne edfæstes som Vidner.

I Stedet for Parts Ed træder under de i § 177 angivne Betingelser en Forsikring „paa Ære og Samvittighed“.

§ 293.

Den, som paaberaaber sig et Dokument, der angiver sig som udstedt af Modparten, kan forlange, at det i Tilfælde af, at tilstrækkeligt Bevis for, at Dokumentet er ægte eller uægte, ikke findes at være tilvejebragt, paalægges Modparten edeligt at benægte dets Ægthed. En tilsvarende Ret tilkommer den Part, som paaberaaber sig Indholdet af sin autoriserede og ordentligt førte Handelsbog, medmindre Handelsbogen staaer mod Handelsbog.

Er en Person sigtet af en Kvinde for at være Fader til et af hende født uægte Barn, kan det i Sager om Underholdsbidrag til Barnet eller Bidrag til Barselfærdsudgifter forlanges, at det enten paalægges den Sigtede edeligt at fralægge sig Faderskabet eller tillades Kvinden, for saa vidt hun er Sagsøger, edeligt at bekræfte sin Sigtelse, alt dog kun saafremt der ikke findes tilvejebragt tilstrækkeligt Bevis for eller mod Sigtelsen.

§ 294.

Parts Ed tilstedes eller paalægges ved en foreløbig Dom (Edsdom), der affattes alternativt, men ikke er eksigibel.

Naar Edsdommen er afsagt, bestemmer Retten Sted og Tid for Edens Aflæggelse. Eden aflægges i Reglen for den Ret, der har afsagt Dommen. Dog kan det, hvor Forholdene lægge betydelige Hindringer i Vejen herfor, efter Begæring af den, hvem Ed er paalagt, tillades ham at aflægge Eden for Underretten paa det Sted, hvor han bor eller opholder sig. Ret kan sættes paa den paagældendes Bopæl, naar han paa Grund af Sygdom ikke kan forlade samme. Skal Eden aflægges for den Ret, der har afsagt Dommen, berammes et Retsmøde ikke senere end 14 Dage fra Dommens Afsigelse til Edens Aflæggelse. Skal Eden aflægges ved Underretten paa det Sted, hvor den paagældende bor eller opholder sig, bestemmer den Ret, der har afsagt Dommen, en Frist til Edens Aflæggelse, ikke længere end 4 Uger fra Dommens Afsigelse, og udsætter herefter Sagen. Den, hvem Ed er paalagt, har da at henvende sig til Underretten for at faa et Møde berammet til Edens Aflæggelse inden den fastsatte Frist, hvorhos han med et Varsel af mindst en Uge har at kalde Modparten til dette Møde. Under særegne Omstændigheder, saasom naar en af Parterne bor udenfor Riget, kunne saavel de nævnte Frister for Edens Aflæggelse som Varslet til Modparten forlænges ved Beslutning af den Ret, der har afsagt Dommen.

§ 295.

I det til Edens Aflæggelse bestemte Retsmøde skal Eden aflægges, saafremt ikke Sagen udsættes paa Grund af anmeldt lovligt Forfald for en af Parterne, uovervindelige Hindringer for Retten og desl. Kan den, hvem Ed er paalagt, paa Grund af Omstændigheder, der oplyses efter Edsdommens Afsigelse, ikke aflægge Eden, maa